

A paprikatermelők segítségére

Tízezer melegágyi ablakkeretet készített a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat

A paprikatermelés szegedi mesterség — szokták mondani. Ha valóban nem is nevezik mesterségnek, mégis nagy szakutadást igénylő foglalkozás. Igaz, régi kitaposott ösvénye van már a paprikatermesztésnek, amihez csak jó szem és megfigyelőképesség kell, könnyen el lehet sajátítani. Az utóbbi években azonban módosult ez az ösvény, ugyanis sok újat hozott felszínre a tudomány. Ha a szegedi paprikatermelők előre akarják haladni, akkor nemcsak meg kell ismerkedniük az újabb kutatási eredményekkel, hanem azokat a gyakorlatban is kell alkalmazniuk.

A korai palánta ültetés

nem új fogalom, de a fűszerpaprikatermesztésben soha nem alkalmazták. Ha csak egy-két termelő saját szakállára nem kísérletezett. Az ilyenekre aztán mindig azt mondták a többiek, okoskodik, s majd ráfizet. Régi idők óta a palántakiültetés ideje Szegeden és környékén június dereka volt. Különösebb gondot, problémát nem okozott ez soha, de mostanában már igen. A világi piacon ugyanis versenytársai is akadtak a magyar paprikának. Ha pedig két eladó van a piacon, ott már versengés folyik: melyikük szolgálja ki jobban a vevőt, hogy ezzel magának hódítsa meg, és tőle vásároljanak. A vevők persze igényesek még a paprika világpiacán is. Az utóbbi időben az olyan paprikát veszik meg elsősorban, amelyeknek nagyobb a festéktartalma. Mit tehet ilyenkor a jó kereskedő, illetve termelő? Igyekszik olyan paprikát termesztetni, amely magas festéktartalommal rendelkezik. Valahogy így kell gondolkodniuk a szegedi paprikatermelőknek is. Igen ám, de honnan vegyennek ilyenfajta paprikát, miként termesszék azt. Nem másfajtról, csak egyszerűen korai kiültetéséről van szó. Ez sem olyan egyszerű dolog. Külön nevelőágyak szükségesek ahhoz, hogy korán kiültethessék a palántát. Melegek, vagy legalább is langyosok kellene. Ez pedig melegágyi ablakkeret nélkül nem valósítható meg. Az állam azonban segít, mint ahogyan segít a termelőnek a paprikatermelés ezen új módszerének kikísérletezésénél is.

A Konzervipari Kutató Intézet elmúlt évi kísérletei alapján végérvényesen meggyőződhetek a korai kiültetésű paprika termésének nagyobb festéktartalmáról. Kalocsán május 23-án ültették ki a palántát. Szeged környékén a nagyfajta gazdaságban június 7-én. Itt is, ott is jól végezték el az ápolási munkákat és volt elég napos idő is a paprikára. Mikor összehasonlították a két termést, kiderült, hogy a kalocsa korai ültetésűnek 30 százalékkal volt nagyobb a festéktartalma. Megteremtődött tehát az új módszer. Ezt alkalmaznunk kell Szegeden is, mert az ipar előbb-utóbb kénytelen lesz festéktartalom szerint minősíteni az átvett paprikát. Természetesen a termelők nem rendelkeznek melegágyi ablakkeretekkel és az sincs, aki ezeket elkészítse. Ezért a Paprikafeldolgozó Vállalat szeretett ezáltal is termelői-nyújtást nyújtani. Még az ősz folyamán kérte a termelőket, jelentkezzenek, akik szeretnék ilyen ablakke-

retet rendelni. Jelentkeztek csak 580 ablakkeretre volt. Ez nagyon kevés. Annyi, mint forráságban eső híján egy locsoló vízből megöntözni egy egész hold paprikát. Mint ahogy ez sem ér sokat a paprikának, az 580 keret alatt nevelt palánta sem elég ahhoz, hogy nagy területen teremhessen korai kiültetésű magas festéktartalmú fűszerpaprika. A vállalat ezért úgy intézkedett, hogy legalább tízezer ablakkeretet gyártsanak részére. A vezetők úgy gondolták: bizonyára jelentkezni fog több termelő ablakkeretet még az év folyamán. Gondolataikban nem csalókoztak.

Egymás után viszik

a termelők az ablakkereteket. Természetesen elsősorban azoknak adnak, akik előre megrendelték, s a keret árát az átvételnél mindjárt ki is fizetik, vagy a most átadott paprika árából fedezik a költségeket. Így vitt el egytőlben ezer melegágyi keretet a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet. Dombos Pál tápéi paprikatermelő 40 keretet, Kovács Ferenc Rószkéről tizet, Wolford Istvánné és Szőgi Ferenc összesen 40 keretet. Olyan nagy érdeklődés nyilvánul meg a keretek iránt, hogy félt, végül még a tízezer is kevés lesz. Szívesen viszik készpénzért is a termelők, mert azt tartják, nem jó érzés tartozni valakinek, ha nem muszáj.

Könnyen barátkoznak a paprikatermelők ezzel az új módszerrel, mert előre látható, hogy számukra lesz hasznos, ha így termelnek paprikát. Ezentúl természetesen azt is biztosítják, hogy a paprika-világpiacán a szegedi továbbra is megtarthassa elsőbbségét.

Sokat javult a községi tanácsok munkája

Az elmúlt év mérlegével foglalkozott a szegedi járási tanács ülése

Tegnap, szombaton délelőtt Mihályi János (Szatymaz) elnökletével ülést tartott a szegedi járási tanács. Ezen Farkas István elvtárs, a járási tanács v. b.-elnöke beszámolt az elmúlt esztendő munkáról, a tervteljesítésről, valamint a járási termelőszövetkezeteinek helyzetéről és a tavaszi munkákra való felkészülésről. Hangzott, hogy az októberi ellenforradalom után sok nehézséggel kellett megküzdeni, hogy a tanácsok munkája a rendes kerékvágásba térjen vissza, de mégis már az év első időszakában jelentős eredményeket értek el. Hamarosan sikerült megszilárdítani a községi végrehajtó bizottságokat is. Jelenleg a legfontosabb feladat, a még

mutatózó hiányosságok kijavítása, mint például némely állandó bizottságok munkájának rendszeresítése azelőtt, amelyek még nem töltik be eléggé hivatásukat. Megállapította egyébként, hogy tavaly lényegesen sokat javult a községi tanácsok munkája. Részletesen beszámolt az igazgatási, egészségügyi és mezőgazdasági eredményekről, a társadalmi tulajdon védelmében elért sikerekről és a járás kereskedelmi életéről is. A termelőszövetkezetekről szólva megállapította, hogy az elmúlt évben határozottan megerősödtek, sokat fejlődtek.

A beszámolóhoz több hozzászólás hangzott el: Papp József (Tápé) és Lippai Mihály (Csengele) kulturális kérdésekkel, dr. Koródi István (Balás-

tya) és dr. Vereckei Ernő (Sövényháza) orvosi, egészségügyi kérdésekkel, Kerekes János (Kiskundorozsma), Mihályi János (Szatymaz) és Rónai Mihály (Balástya) pedig mezőgazdasági problémákkal foglalkozott. A szegedi járási tanács ülése Farkas István v. b.-elnök vezetésével, majd különböző interpellációkkal ért véget.

A szegedi városi tanács műszaki dolgozóinak szép sikere

— Megnyerték az Építésügyi Minisztérium városrendezési pályázatát —

Az Építésügyi Minisztérium város- és községrendezési főosztálya több, a városrendezés gyakorlatát előmozdító témára, pályázatot írt ki, amelyen a tanácsok műszaki képzettségű dolgozói vehettek részt. A pályázat jelentős meglepetéssel sikerrel zárult. A megtervezett tanyaközpontok felülvizsgálata című tanulmányok között a legjobb a Csongrád megyei építési és közlekedési osztálynak volt. A »Fejlesztési irányelvek kidolgozása egyes kijelölt községekre« témakör első díját ugyancsak Csongrád megye tanulmánya nyerte.

»Az építési övezetek kérdésének gyakorlati megvilágítása vidéki városaink viszonylatában« című témakör első díját Breinovits Vilmos, a szegedi városi tanács építési és közlekedési osztályának főmérnöke és Pálfi-Budinszky Endre, a szegedi városi tanács építési és közlekedési osztályának városrendezési mérnöke nyerték. A városkép-javítás problémáiról szóló tanulmányok-
ra kiírt első díjat nem adták ki. A második díjat ugyancsak Breinovits Vilmos és Pálfi-Budinszky Endre kapta.

1943 FEBRUAR 2

Rövid jelentés a moszkvai, londoni, New York-i rádióadásokban: A szovjet hadsereg befejezte győzelmesen a sztálingrádi nagy csatát. Hitler seregei elszürettek, fennállásuk óta legnagyobb, s egyetlen vezetés vereségüket.

A rövid jelentés mögött — szerényen húzódott meg a modern hadtörténelem legnagyobb méretű, s legkeményebb csatája. Hitler Sztálingrádra koncentrált katonai erejét, mert ezzel az ütközetrel akarta elérni, kinyitni Moszkva elfoglalásának útját. Ellenben, ha ezt a csatát elveszíti, — akkor a Weremacht megbukott a saját maga készítette háborúban.

Ez utóbbi következett be. Február 2-án, a nagy csata győzelmének napján győzött a szocializmus rendszere, a kapitalizmus legbrutálisabb rendszerén: a fasiszmus. A szovjet katonai vezetés legyőzte Hitler hadi stratégiáját. A szovjet ipar- és mezőgazdaság legyőzte Hitler — egész Európa ipar- és mezőgazdaságát magában foglaló — iparát és mezőgazdaságát.

S ami a legfontosabb: a saját hazáját védelmező, szent meggyőződése szerint igazságos

és egyetlen igazságos ügyért harcoló szovjet nép — legyőzte a cél nélküli, kétes meggyőződéssel harcoló fasiszta katonai erőket.

A sztálingrádi csata fényes bizonyítékot szolgáltat arra, hogy nem a tonna acélok, szénnek stb. döntik el adott esetben egy csata, egy háború sorsát, hanem az a tudat, amely az emberek elötti.

A szovjet emberek igaz ügyet pártfogoltak, hiszen saját hazájukat, portájukat, országos és személyi vagyonukat, saját életüket védelmezték. Nemcsak igaz ügyet védtek, de tudatukban teljesen világosan élt és él, hogy amit tesznek — tehát a Honvédő Háború —, az egyetlen tisztességes, igaz emberi cselekedet. Ez a tudat meghatározta a szovjet haderő és a hátszög, a katonák és a polgári lakosok erejét, teljesítőképességét. Csak így lehet megérteni, hogy a szovjet nép, hogyan tudta elviselni a második világháború emberfeletti kínját — szenvedését, nyomorúságát, pusztítását. Hitt az igazságban és az igazság győzelmében.

A mi felszabadulásunk sorsa 1943. február 2-án már Sztálingrád

alatt eldőlt. De Sztálingrádtól Sopron nagyon messze van. A szovjet katonák milliói két esztendőig harcolva — kemény frontális tusákat hagyva maguk mögött — jutottak el Sopronig. Mérhetetlen emberi, anyagi, erkölcsi áldozattal.

Nem úgy jöttek hazánk földjére, mint ellenségek, holott mi Hitler utolsó csatlósaként harcoltunk szovjet földön a szovjet emberek békés élete ellen, a szovjet rendszer ellen. A szovjet katona szabadságot hozó, életet biztosító emberként lépett hazánk földjére. Ennek ékes bizonyítéka az is többek között, hogy Magyarországon nem a földbirtokosok és gyárosok, bankárosok, ilték a hatalomra a második világháború után, hanem az addig jog, szabadság, függetlenség nélkül élő munkásság és parasztság.

A proletárhatalom sorsának gyökere a Nagy szovjet Októberi forradalom köztársaságban Sztálingrádhoz nyúl vissza. Beesületes szándékú magyar ember — Sztálingrád győzelmében a legőszintűbb barátját, testvérét üdvözölte, köszönti ma, holnap és örökké. (siklós)

Ünnepélyesen felavatták a tápéi Juhász Gyula Művelődési Otthont

A Juhász Gyula által anyanyiszor és oly szépen megénekelt tápéi nép valóságos ünnepet ült tegnap, szombaton délután. Sok-sok évi tervezés után végre elkészült és felavatásra került új művelődési otthona, amely ezután valóban otthona lesz a község kulturális életének. A község apraja-nagyja odasereglett az avatásra, még azok is eljöttek, akik korábban elszármaztak Tápérről, be a városba — ahová munkájuk, hivatásuk szólította őket. Az avatási ünnepségen megjelent a Csongrád megyei pártbizottság képviselőjében Varga-Kovács János elvtárs, a járási pártbizottság részéről Hanács József elvtárs. A járási KISZ-bizottságot Szaraz Pál elvtárs, a járási tanácsot Farkas István elvtárs képviselte.

Ilia Mihály elvtárs, a Hazafront tápéi bizottságának elnöke üdvözlő szavai után Bodó István elvtárs,

a községi tanács v. b.-elnöke mondott beszédet. — A felszabadulás óta anynyira óhajtott és várt művelődési otthon végre felavatásra kerül — mondotta. Ebben benne van a község öröme mellett a társadalmi összefogás hatalmas ereje is, amely alapja és építménye lett a művelődés házában. A tápéi nép most már saját művelődési otthonában fejleszteti tovább gazdag kulturális hagyományait, messze hies dalait, táncait.

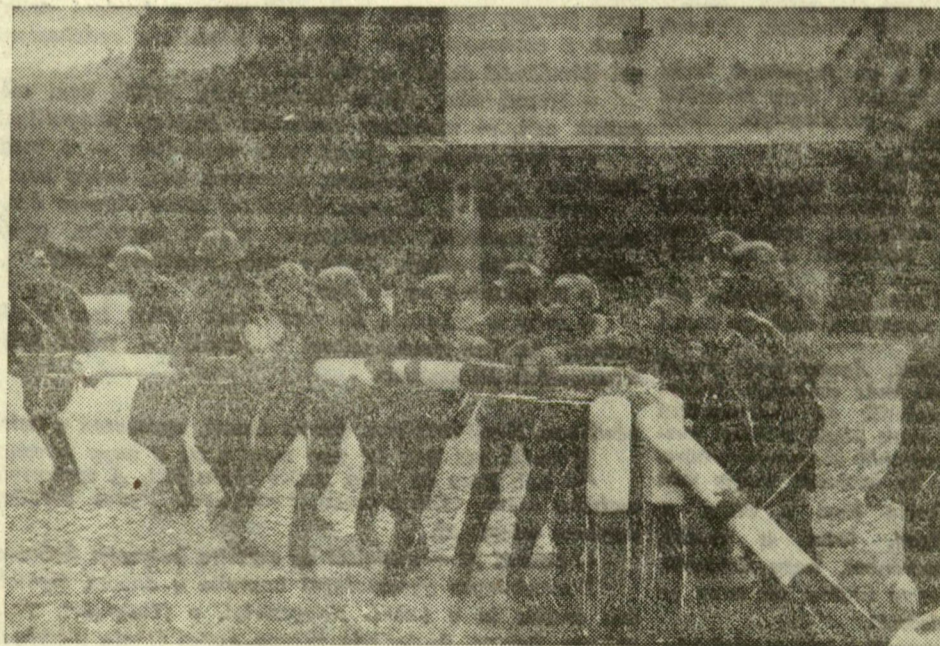
A kulturális élet terebélyesedésének feltétele az új létesítménnyel megszületett, amely követelően foglalja magába azt is, hogy a népi formát szocialista tartalommal kell megtölteni. Erre már élő példa is van — mondotta —, a híressé vált tápéi népi együttes, amelynek létrehozásában és ápolásában, istápolásában oly sok köze van a

község pedagógusainak s az együttes vezetőinek; Waldmann József igazgatójának és Török József tanítójának. Végetül bejelentette a község közös akaratát és óhaját: művelődési otthonukat a nagy szegedi költőről, Juhász Gyuláról nevezték el. arról a költőről, aki egész életművében hitet tett a munkások és parasztek ügye mellett, s akit Tápé község is fiának vall.

Az ünnepség ezután tovább folytatódott a fiatalok gazdag kulturális műsorával. Színjátszók, énekesek, szavalók és táncosok mutatták be tudásuk legjavát övéiknek, a községből összesereglett nézőknek. A tápéi táncok és énekek valóságos karnevált mutattak be a fiatalok Waldmann József, Török József és Ács Zoltán betanításában és közreműködésével. Amíg azonban bent folyt a műsor, kint öt hatalmas bográcásban illatozott, főtt a paprikás szabad tűzön az eresz alatt. A büférendszerben pedig az italmérők szorgoskodtak, hogy vacsoránál és utána, amikor istenigazában sor került a felnőttek táncára is, fennakadás ne legyen.

A tápéiak tehát birtokukba vették a tegnapi nappal új művelődési otthonukat, a 2100 négyzetméteren nyugvó épületet, amelynek termében színpad és filmvetítés is helyet kapott. Külön olvasóterem, s egyéb szórakozási lehetőségek várják ezután estéknél a fiatalokat és idősebbeket egyaránt. Természetudományi és ismeretterjesztő előadások, a gazdaköri szakelőadások, műsoros esték mind-mind itt kapnak ezután helyet a tápéiak öröme, boldogulására és szellemiekben való gyarapodására. (—II)

ÍGY KEZDŐDÖTT...

A fenti értékes történelmi fényképfelvételt a Lengyel Népköztársaság budapesti nagykövetsége bocsátotta rendelkezésünkre. E fénykép azt a pillanatot ábrázolja, amikor 1939. szeptember 1-én a hitlerista fasiszta csapatok Sopotnál eltávolítják a német-lengyel határvonal sorompóját. A kép egyben intő figyelmeztetés is; a más népek szabadságára törő durva támadónak előbb-utóbb bukás a vége. Ekkor még nem hitték Hitlerék, hogy bekövetkezhet sztálingrádi vereségük — amelyről lapunkban megemlékezünk a mai évfordulón —, s bekövetkezhet hadigépezetük felmorzsolása. Az oly gyalázatos 1939. szeptemberi kezdet számukra még diestelenebb véget hozott, de ugyanakkor örök dicsőséget a népek felszabadítóinak, a szovjet hadsereg harcosainak.

— Rio de Janeiróban csütörtökön összeült egy újonnan épült tizenegyemeletes ház. A hatóságok szerint a szerencsétlenséget gyenge minőségű cement felhasználása okozta. Egy éven belül három hasonló szerencsétlenség történt a városban.